

CASIYE SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
2. Bu kitabın indirilişi, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.
3. Şüphesiz, göklerde ve yerde, mü'minler için, Allah'ın varlık ve birliğine, kudret ve rahmetine işaret eden deliller vardır.
4. Kendi yaratılışınızda ve Allah'ın yeryüzüne yaydığı canlılarda, kesin olarak inanan bir topluluk için deliller vardır.
5. Gece ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten bir yağmur indirip, onunla yeryüzünü ölümden sonra diriltmesinde, rüzgârları değiştirmesinde, akıl sahibi bir topluluk için deliller vardır.
6. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları, sana gerçek olarak okuyoruz. Artık o kâfirler, Allah'ın âyetlerine inanmadıktan sonra, hangi söze inanacaklar ki?
7. Yalana ve günah işlemeye alışan kişinin vay haline!
8. O, Allah'ın kendisine okunan âyetlerini iştir ve sonra da sanki hiç duymamış gibi, büyüklük taslayarak küfründe direnir. Habîbim! Onu, acıklı bir azap ile müjdele!
9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde, onunla alay eder. Öylelerinin hakkı, can yakıcı bir azaptır.
10. Onların önünde cehennem vardır. Ne kazandıkları şeyler, ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar, kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramaz. Onlar için, büyük bir azap vardır.
11. Bu Kur'an, bir yol göstericidir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise, can yakıcı bir azap vardır.
12. O Allah ki, gemiler Onun emriyle içinde akıp gitsin ve siz de lütfundan nasibinizi arayıp şükredin diye, denizleri hizmetinize verdi.
13. Bir de, göklerde ne var, yerde ne varsa, hepsini kendi tarafından bir lütuf olarak sizin hizmetinize sundu. Şüphesiz ki bunda, düşünen bir topluluk için ibretler vardır.
14. Resûlüm! İmân edenlere, ceza gününün geleceğini umma-yanların eziyetlerine aldırış etmemeleri gerektiğini hatırlat. Çünkü Allah, herkese kazandığının karşılığını verecektir.
15. Kim güzel işler yaparsa kendi iyiliğine, kim de kötü şeyler yaparsa kendi zararındadır. Sonra, hepiniz Rabbinizin huzuruna döndürüleceksiniz.
16. Andolsun ki Biz, İsrâiloğullarına; kitap, hikmet ve peygamberlik verdik. Onları, helâl ve temiz nimetlerle rızıklandırdık. Onları, kendi zamanlarındaki diğer milletlere üstün kıldık.

17. Onlara, din hususunda ve Ahirzaman Peygamberinin vasıfları hakkında apaçık deliller de verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim ulaştıktan sonra, sırf aralarındaki kıskançlıktan dolayı ayrılığa düştüler. Şüphesiz Rabbin, kıyamet gününde, ayrılığa düştükleri hususlarda, aralarında hükmünü verecektir.
18. Resûlüm! Sonra seni, din konusunda bir şeriat sahibi kıldık. Artık ona uy, bilmeyenlerin heveslerine uyma.
19. Onlar seni, Allah'tan gelecek hiçbir şeyden kurtaramazlar. Zalimler, birbirinin dostudur. Sakınıp iyi işler yapanların dostu ise Allah'tır.
20. Bu Kur'an; insanların kalp gözünü açacak bir nur, kesin olarak inananlar için bir yol gösterici ve rahmettir.
21. Yoksa o kötülükleri yapanlar, kendilerini imân edip güzel işler yapan kimselerle bir tutacağımızı ve hayatlarında ve ölümlerinde, onlarla eşit olacaklarını mı sandılar? Onlar ne kötü hüküm veriyorlar!
22. Allah, gökleri ve yeri, herkesin bir haksızlığa uğratılmadan, kazandığının karşılığını görmesi için, hak ve adalet üzere yarattı.
23. Resûlüm! Sen, heves ve zevklerini ilah edinen kimseyi gördün mü? Allah, durumunu bildiği için onu saptırmış, kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiştir. Artık Allah'tan başka, onu doğru yola iletecek kimse yoktur. Halâ düşünmez misiniz?
24. Onlar: "Ancak bir dünya hayatımız vardır. Burada yaşar, burada ölürüz. Bizi yok eden de zamandır" dediler. Bu söylediklerine dair hiçbir bilgileri de yoktur. Sadece bir zanna kapılmış gidiyorlar.
25. Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğunda, "Doğru söylüyorsanız, atalarımızı bize getirin" demekten başka bir delilleri olmaz.
26. Resûlüm! De ki: "Size hayat veren Allah'tır. Sizi öldürür, sonra da geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde hepinizi toplar. Lâkin insanların çoğu bu gerçeği bilmezler."
27. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin koptuğu gün, gerçeği inkâr edip yanlış yolda olanlar, en büyük kayba uğrayacaklardır.
28. O günün dehşetinden, bütün toplumları diz üstü çökmüş görürsün. Her toplum, kendi kitabına çağrılır. Onlara; "Bugün, yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.
29. İşte kitabımızı! Size gerçeği bildiriyor. Şüphe yok ki Biz, yapmakta olduklarınızı melekler vasıtasıyla kaydediyorduk" denilir.
30. İmân edip güzel işler yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine kabul eder. İşte apaçık kurtuluş budur.
31. Ama inkâr edenlere, Allah tarafından; "Ayetlerim size okunuyordu. Fakat siz, büyüklük taslamış ve günahkâr bir toplum olmuştunuz değil mi?"
32. Size; "Allah'ın verdiği söz gerçektir. Kıyamet günü hakkında hiçbir şüphe yoktur" denildiğinde, siz: "Kıyamet nedir bilmiyoruz. Onun, yalnız bir zandan ibaret olduğunu sanıyoruz. Biz, bu konuda kesin bilgiye de sahip değiliz" demiştiniz.

- 33.** Artık, yaptıklarının kötülüğü karşlarına çıkmış ve alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatmıştır.
- 34.** Onlara: “Siz, bu gününüzle karşılaşmayı nasıl unuttuysanız, Biz de bugün sizi unuttuk. Yeriniz ateştir. Sizin için hiçbir yardımcı da yoktur.
- 35.** Bunun sebebi: Sizin, Allah’ın âyetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aldatmasıdır” denilir. Bugün artık, onlar ateşten çıkarılmayacak ve kendilerinden, Allah’ı hoşnut etmeleri de istenmeyecektir.
- 36.** O halde bütün hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.
- 37.** Göklerde ve yerde, büyüklük yalnız O’na aittir. O, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.